

บทคัดย่อ

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่มีความยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยที่การสอดแทรกรูปแบบหรือเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมอาจไม่เหมาะสมกับบริบทและบทบาทหน้าที่ของสถาปัตยกรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตและรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่มาประยุกต์ทดลองใช้ในอาคารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพื่อเพิ่มลักษณะไทยในสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) ให้เหมาะสมกับยุคสมัย

การวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาทฤษฎีและสาระที่เกี่ยวข้องควบคู่กับการสำรวจรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยทั้งในอดีตและปัจจุบันเพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดประเด็นศึกษาและการสร้างภาพจำลองโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับใช้ประกอบในการจัดทำแบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความเป็นลักษณะไทยและความเหมาะสมจากการใช้รูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมตามที่ปรากฏในภาพ ระหว่างภาพจริงกับภาพจำลอง

จากการวิจัยพบว่า สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในกรณีศึกษาซึ่งได้แก่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิสามารถเพิ่มลักษณะไทยได้โดยการนำรูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในอดีตมาประยุกต์ใช้ในการปรับแต่งเพิ่มจากของเดิมที่เป็นอยู่ โดยที่ รูปแบบและองค์ประกอบที่สามารถสื่อความเป็นลักษณะไทยได้เด่นชัดตามลำดับดังนี้ 1) การใช้ส่วนประณีต 2) การใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรม 3) องค์ประกอบผังอาคาร 4) การใช้วัสดุก่อสร้าง เมื่อพิจารณาในด้านความเหมาะสมพบว่า รูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมที่มีการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบและวัสดุการก่อสร้างมีความเหมาะสมมากกว่าการใช้รูปแบบและองค์ประกอบเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ความเหมาะสมขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ในการปรับแต่ง ขณะเดียวกันกลุ่มสถาปนิกได้ให้ความสำคัญเป็นลักษณะไทยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยที่มีแนวโน้มของความเหมาะสมน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป และให้ความสำคัญของความเป็นไปได้ในการปรับแต่งมากกว่า

อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบและองค์ประกอบสถาปัตยกรรมในการปรับแต่งในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่นั้น ควรใช้รูปแบบและองค์ประกอบเป็นชุด ๆ ผสมผสานกันเนื่องจากงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตนั้นมีองค์ประกอบและแบบแผนที่ชัดเจน ดังนั้นการนำรูปแบบและองค์ประกอบต่าง ๆ มาใช้ในงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทและฐานานุรูปฐานานุศักดิ์ควบคู่ไปด้วย